

РЕШЕНИЕ

№ 37

гр. Велико Търново , 22.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ТРЕТИ ГРАЖДАНСКИ И
ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ** в публично заседание на шестнадесети декември,
през две хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател:	ИЛИЯНА ПОПОВА
Членове:	ГАЛЯ МАРИНОВА МАЯ ПЕЕВА

при участието на секретаря ГАЛЯ М. РОМАНОВА
като разгледа докладваното от ИЛИЯНА ПОПОВА Въззивно гражданско
дело № 20204000500291 по описа за 2020 година

намери за установено следното:

Производството е по чл. 258 и сл. от ГПК.

С решение № 431 от 08.07.2020г. по гр.д. № 908/2019г. Плевенският окръжен съд признава за установено на основание чл.124 ал.1 ГПК по отношение на „НЕК“ ЕАД гр.София, ЕИК 000649348, че Община гр.Белене е собственик на Общински път с № PVN 1003/III- 5202 с.Деков – гр.Белене – ХТК Белене, част от който съставляват девет Поземлени имота с идентификатори № 03366.33.13; № 03366.422.90; № 03366.179.21; № 03366.12.19; № 03366.108.17; № 03366.13.24; № 03366.422.91; № 03366.427.77 и № 03366.45.216 по Кадастралната карта на гр.Белене, подробно описани в констативен нот. акт за собственост на недвижим имот № 2/14.07.2008г. на Нотариус Хр. Кулев с рег. № 021 при НК и с район на действие района на ЛРС, като за разликата от 5445,64 кв.м. до 5 999 кв.м. или за 553,39 кв.м., представляващи част от Поземлен имот с идентификатор № 03366.422.90 по Картата на гр.Белене, отхвърля иска като неоснователен. С решението съдът е отменил на основание чл.537 ал. 2 от ГПК Констативен нотариален акт № 2/14.07.2008г. на Нотариус Хр. Кулев с рег. № 021 при НК и район на действие района на ЛРС, в частта му за Общински път с № PVN 1003/III- 5202 с.Деков – гр.Белене – ХТК Белене, част от който съставляват девет Поземлени имота с идентификатори № 03366.33.13; № 03366.422.90; №

03366.179.21; № 03366.12.19; № 03366.108.17; № 03366.13.24; № 03366.422.91; № 03366.427.77 и № 03366.45.216 по Кадастралната карта на гр.Белене, като за разликата от 5445,64 кв.м. до 5 999 кв.м. или за 553,39 кв.м., представляващи част от Поземлен имот с идентификатор № 03366.422.90 по Картата на гр.Белене, отхвърля иска като неоснователен. С решението на основание чл.115 ал.2 във вр. с ал.1 ЗС на ищеца Община гр.Белене е определен шестмесечен срок от влизане в сила на настоящото решение, да извърши отбелязване на решението в Службата по вписванията при ЛРС към Агенцията по вписванията гр.София. С решението „НЕК“ ЕАД гр.София, ЕИК 000649348 е осъдено да заплати на ищеца Община гр.Белене разноски по делото по компенсация в размер на сумата от 852.72лева, а на основание чл.78 ал.6 ГПК - по Бюджета на съдебната власт – по сметка на Плевенския окръжен съд да заплати сумата от 2 613.76лв. държавна такса върху уважените искове.

Въззивна жалба против решението е подадена от ответника по делото „Национална електрическа компания“ ЕАД-гр.София с оплакване, че решението е неправилно поради нарушение на материалния закон и съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Поддържа се довод, че съдът не е съобразил разпоредбата на ал.2 на пар.7 от ПЗР на ЗМСМА, съгласно която не преминава в собственост на общините имущество по ал.1, което е включено в капитала, уставния фонд или се води по баланса на търговско дружество, фирма и предприятие с държавно имущество. Жалбоподателят счита, че по делото е доказано, че изградения път е бил в активите на Генералната инвеститорска дирекция за ХТК "Никопол-Турну Мъгуреле“, а впоследствие е преминал в имуществото на правоприемника Инвестиционно предприятие „Атомна енергетика“ Белене, а оттам в „НЕК“ ЕАД. Съдът приел, че ищецът е собственик на процесните имоти не от твърдения от ищеца момент, а много по-рано още от 17.09.1991г. директно по силата на закона. Искането е да се отмени решението и да се отхвърлят предявените искове.

В писмения си отговор ответната по жалбата страна Община Белене изразява становище, че жалбата е недопустима и неоснователна.

Великотърновският апелативен съд, като взе предвид изложеното в жалбата и доказателствата по делото, обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Въззивната жалба е подадена в срок и е процесуално допустима.

Пред Плевенския окръжен съд е предявен положителен установителен иск за собственост по чл.124 от ГПК заедно с искане по чл.537 ал.2 от ГПК за частична отмяна на нотариален акт за собственост.

Ищецът Община Белене твърди, че с Решение № 236 от 13.04.2007г. на МС на РБ Път с № PVN 1003/III-5202 с.Деков – гр.Белене – ХТК Белене е

утвърден като общински път и е включен в четвъртокласната пътна мрежа. Изложено е в исковата молба, че година и три месеца след решението на Министерски съвет ответникът се е снабдил с нотариален акт за собственост на общинския път, който съставлява девет поземлени имота, с конкретно посочени в молбата идентификатори по кадастралната карта на гр.Белене. Твърди се, че Общината е придобила правото на собственост върху общинския път по силата на закона–чл.2, ал.1, т.1 ЗОС. Искането е да се признае за установено между страните, че Общината е собственик на Общински път с № PVN 1003/III- 5202 с.Деков–гр.Белене–ХТК Белене, който съставлява девет Поземлени имота с идентификатори № 03366.33.13; № 03366.422.90; № 03366.179.21; № 03366.12.19; № 03366.108.17; № 03366.13.24; № 03366.422.91; № 03366.427.77 и № 03366.45.216 по Кадастралната карта на гр.Белене, както да се отмени констативен нотариален акт за собственост на недвижим имот № 2/14.07.2008г. на Нотариус Х. К. с рег. № 021 при НК и район на действие района на ЛРС, в частта му за Общински път с № PVN 1003/III-5202 с.Деков – гр.Белене – ХТК Белене, който съставлява девет Поземлени имота с идентификатори № 03366.33.13; № 03366.422.90; № 03366.179.21; № 03366.12.19; № 03366.108.17; № 03366.13.24; № 03366.422.91; № 03366.427.77 и № 03366.45.216 по Кадастралната карта на гр.Белене.

Ответникът „Национална електрическа компания“ ЕАД-гр.София с отговора на исковата молба оспорва иска. Възразява, че ищецът не представя доказателства за идентичност на Общинския път и деветте поземлени имота, за които е издаден констативния нотариален акт, а от приложения към решението на МС Списък на общинските пътища и описания в него Път с № PVN1003/III 5202 с.Деков – гр.Белене – ХТК Белене не става ясно дали точно тези девет поземлени имота попадат в обхвата на пътя. Ответникът твърди, че поземлените имоти са заведени в активите на дружеството и ежегодно за тях са заплащани дължимите местни данъци и такси на Община гр.Белене, без от тяхна страна да има възразение. Общината не оспорвала собствеността на дружеството, тъй като през 2012г. и 2013г. е поискала да ѝ бъде прехвърлена безвъзмездно собствеността върху имотите по реда на чл.54 ЗДС. В отговора на исковата молба се посочва, че при преглед на документите, които са представили пред нотариуса за издаване се установява, че те се отнасят до съществуващата през 80-те години Генерална инвеститорска дирекция за изграждане на ХТК „Никопол – Турну Мъгуреле“, чийто правопреемник се явява Инвестиционно предприятие „Атомна енергетика Белене“, а то е част от предприятията, които формират „НЕК“ ЕАД гр.София при учредяването му в края на 1991г. с решение от 28.12.1991г. по ф.д. № 29869/1991г. на СГС.

От фактическа страна се установява следното:

С Решение № 236/13.04.2007г. на Министерски съвет на Република

България на основание чл.3 ал.4 от Закона за пътищата е утвърден Списък на общинските пътища съгласно приложението. Видно от приложението към посоченото решение на Министерски съвет, на стр.23, под № 420 е вписан Път № PVN1003/III 5202 с.Деков – гр.Белене – ХТК Белене.

С нотариален акт за собственост на недвижими имоти № 2 от 14.07.2008г., том 11, рег. № 6838, дело № 1276/2008г. на Нотариус Х. К., „Национална електрическа компания“ ЕАД-гр.София е призната за собственик на 25 поземлени имота, подробно описани в нотариалния акт, между които са следните 9 поземлени имота в землището на Община Белене: Поземлени имоти с идентификатори № 03366.33.13; № 03366.422.90; № 03366.179.21; № 03366.12.19; № 03366.108.17; № 03366.13.24; № 03366.422.91; № 03366.427.77 и № 03366.45.216 по Кадастралната карта на гр.Белене. Нотариалният акт е издаден въз основа на представени документи. В отговора на исковата молба ответникът посочва, че представените пред нотариуса документи за издаване на констативния нотариален акт се отнасят до съществуващата през 80-те години Генерална инвеститорска дирекция за изграждане на Хидротехнически комплекс „Никопол- Турну Мъгуреле“, чийто правопреемник първоначално се явява Инвестиционно предприятие „Атомна Енергетика“ Белене, а последното е част от стопанските организации, които формират „НЕК“ ЕАД при учредяването му през 1991г.

От представеното от ответника Решение № 152 от 17 юли 1979г. на Министерски съвет на РБ за отчуждаване и предоставяне на земи за държавни нужди е видно, че за строителството на обект Хидротехнически комплекс „Никопол-Турну Мъгуреле“, на Министерството на енергетиката се предоставят 120 дка земя, ползвана от СЕП „Водно стопанство“-Плевен, 1079 дка земи от Държавния горски фонд, отчуждени са в полза на същото министерство 873 дка земи на АПК „Дунав“-Белене, предоставени са на същото министерство за временно ползване земи, собственост на АПК „Дунав“-Белене. С акт за въвеждане във владение от 3.11.1986г. на основание Решение № 152 от 17 юли 1979г. на Министерски съвет на РБ инвеститорът ГИД-ХТК „Никопол- Турну Мъгуреле“ е въведен във владение в площите за строителство на Хидро-техническият комплекс „Никопол-Турну Мъгуреле“ за отчуждените 884 дка земя-обработваема, собственост на АПК „Дунав“ гр.Белене. С акт за въвеждане във владение от 3.11.1986г. на основание Решение № 152 от 17 юли 1979г. на Министерски съвет на РБ инвеститорът ГИД-ХТК „Никопол- Турну Мъгуреле“ е въведен във владение в площта за строителство на Хидро-техническият комплекс „Никопол-Турну Мъгуреле“ на 120 дка отчуждена площ от съществуващата дига, собственост на СЕП „Водно Стопанство“-Плевен.

С решение № 237 от 6.12.1990г. на Министерския съвет се прекратява от 1.12.1990г. Генералната инвеститорска дирекция за Хидротехническият комплекс „Никопол-Турну Мъгуреле“, като активите и пасивите ѝ по баланса

към 30.11.1990г. се поемат от Инвестиционно предприятие „Атомна енергетика“-Белене. Баланс към 30.11.1990г. на ГИД за активите и пасивите на Хидротехническият комплекс „Никопол–Турну Мъгуреле“ по делото не е представен.

С решение от 28.12.1991г. по ф.д. № 29869/1991г. на Софийски градски съд е регистрирано Еднолично дружество с държавно имущество с фирма „Национална електрическа компания“-гр.София, която поема всички активи и пасиви на множество предприятия и комбинати, сред които е Инвестиционно предприятие „Атомна енергетика“-Белене.

Видно е от представената от „НЕК“ ЕАД-гр.София Счетоводна справка за заведените в Баланса на дружеството към 31.12.2019г. дълготрайни материални активи, че по баланса е заведен от 31.12.1998г. актив - Обходен път към ХТК Белене. От същата справка е видно, че от 1.05.1986г. се води като актив площадка ХТК, а от 30.06.1997г. са заведени-Производствена площадка, Обединено разтоварище-ХТК, ПП Бази-10 бр. ХТК и Битов Техн.Район-Хидрострой-ХТК 30 дка.

По делото е представен препис от Заповед № Р- 9/26.01.1990г. подписана от Министър председателя на Република България, с която във връзка с ограничените възможности по капитално строителство на изграждания съвместно Хидротехническият комплекс „Никопол–Турну Мъгуреле“ е наредено на Генералната инвеститорска дирекция за Хидротехническият комплекс „Никопол–Турну Мъгуреле“ до края на 1990г. отредените и отчуждените за строителство площадки и усвоените за тях капитални вложения и проекти да се предадат безвъзмездно на съответните строително - монтажни организации и Общински народни съвети.

От заключението на назначената от първостепенния съд съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещото лице инж. Силвия С., се установява, че Път № PVN1003 е изграден в периода от 1986г. до 1990г. с изграждане на Хидротехническият комплекс „Никопол–Турну Мъгуреле“ от Генералната инвеститорска дирекция за Хидротехническият комплекс „Никопол-Турну Мъгуреле“. Касае са за път, включен в списъка на общинските пътища с Решение № 236/13.04.2007г. на Министерския съвет. Общинският път започва от третокласен път от републиканската пътна мрежа III-5202 с.Деков-гр.Белене и завършва на ХТК Белене. Пътят не е актуван като общински предвид разпоредбата на чл.56 ал.2 от ЗОС. Съгласно заключението част от път № PVN1003, представляващ западен околостръжен път е отразен в регулационния план на гр.Белене, одобрен със Заповед № РД-14-02958/7.08.1985г. От същото заключение се установява, че осем от процесните поземлени имота с идентификатори № 03366.33.13; № 03366.179.21; № 03366.12.19; № 03366.108.17; № 03366.13.24; № 03366.422.91; № 03366.427.77 и № 03366.45.216 по Кадастралната карта на гр.Белене попадат изцяло върху траекторията на пътя, а имот с

идентификатор № 03366.422.90 попада частично върху траекторията на пътя в югозападната му част.

Съгласно заключението на техническата експертиза в Община гр.Белене, АПИ и Областно пътно управление гр.Плевен процесния път е записан като Общински път с № PVN 1003/III-5202 с.Деков – гр.Белене – ХТК Белене, като общинският път започва от третокласен път от републиканската пътна мрежа III-5202 с.Деков-гр.Белене и завършва на ХТК/Хидротехнически комплекс/ Белене.

В заключението е отразено, че за деветте поземлени имота, за които е издаден нотариалния акт, не се заплащат местни данъци и такси, тъй като същите са пътища и съгласно чл.10 ал.2 от ЗМДТ същите не се облагат с данък.

Вещото лице е установило, че в счетоводната документация на „НЕК“ ЕАД гр.София като ДМА е заведен обходен път към ХТК Белене, с дата на капитализация 31.12.1998г. и с отчетена балансова стойност на същия към 31.12.2019г.

Пред първостепенния съд вещото лице е изяснило, че поземлените имоти, за които се спори по делото, не са целия общински път, а са части от него. Пътя е асфалтов, като през 2013г. е ремонтиран от Община Белене, за което по делото са представени документи. От пътя, който е между с. Деков и гр.Белене, тръгва отклонение вляво, което е обход на града, не влиза в града, продължава до Хидротехнически комплекс-гр.Белене и излиза на река Дунав. В Агенция „Пътна инфраструктура“ и в Областно пътно управление пътя фигурира като общински път с графична част, която отразява трасето на пътя.

От допълнителното заключение на вещото лице инж.С. се установява, че поземлен имот с идентификатор № 03366.422.90 по Картата на гр.Белене е частично в траекторията на пътя. Частта от имота, която попада върху траекторията на общинския път ведно със съответния сервитут за обслужване на пътя е с площ 5445.64 кв.м. Вещото лице изяснява, че целият имот е с площ от 5999 кв.м., от които 5445.64 кв.м., попадат върху процесния път, от тях 3 810.53 кв. м. са част от пътя и 1 635.11 кв.м. са сервитут за обслужване на пътя. Разликата от 553.39 кв.м. – не попадат в обхвата на пътя. Въззивният съд възприема основното и допълнителното заключение на техническата експертиза, тъй като същите са обосновани и компетентни.

При така установеното от фактическа страна въззивният съд прави следните правни изводи:

Обжалваното решение е валидно и допустимо.

Установено е по делото от неоспореното заключение на техническата

експертиза, че осем от процесните поземлени имота с идентификатори № 03366.33.13; № 03366.179.21; № 03366.12.19; № 03366.108.17; № 03366.13.24; № 03366.422.91; № 03366.427.77 и № 03366.45.216 по Кадастралната карта на гр.Белене попадат изцяло върху траекторията на Общински път с № PVN 1003/III- 5202 с.Деков – гр.Белене – ХТК Белене, а имот с идентификатор № 03366.422.90 попада с площ от 5445.64 кв.м върху траекторията на пътя, включително и с прилежащия сервитут, а останалите 553.39 кв.м. от същия поземлен имот не попадат в обхвата на пътя. За посочените осем поземлени имота и частта от 5445.64 кв.м. от имот с идентификатор № 03366.422.90, попадащи в обхвата на Общински път с № PVN 1003/III- 5202 с.Деков – гр.Белене – ХТК Белене, предявеният установителен иск за собственост е основателен и следва да бъде уважен.

Посочените осем поземлени имота и частта от 5445.64 кв.м. от поземлен имот с идентификатор № 03366.422.90, които се намират в обхвата на Общински път с № PVN 1003/III- 5202 с.Деков – гр.Белене – ХТК Белене са придобити от Община Белене по силата на § 7 ал.1 т.4 от ПЗР на ЗМСМА/ДВ бр.77/1991г., в сила от 17.09.1991г./. Съгласно посочената разпоредба с влизане в сила на този закон преминават в собственост на общините и следните държавни имоти-локалната пътна мрежа от IV клас, улиците, булевардите, площадите, обществените паркинги в селищата и зелените площи за обществено ползване. С изменението на разпоредбата на § 7 ал.1 т.4 от ПЗР на ЗМСМА с ДВ бр.49/1995г. вместо „локалната пътна мрежа“ е предвидено „местните пътища“, а с изменението с ДВ бр.26/2000г. е предвидено „общински пътища“. Независимо от различните редакции на закона, няма съмнение, че се касае за местен път, който е отворен за обществено ползване и осигурява транспортна връзка от местно значение. С оглед данните от техническата експертиза, записванията в Агенция „Пътна инфраструктура“ и в Областно пътно управление на процесния път като общински, включително и частта за която страните спорят, се налага извода, че функционалното му предназначение отговаря на условията по т.4 на §7 ал.1 от ЗМСМА-общински път/локална пътна мрежа от IV клас по първоначалната редакция на закона. Обстоятелството, че едва през 2007г. процесния път е включен в списъка на общинските пътища, не променя горния извод. Ето защо неоснователно е възражението на жалбоподателя, че е налице противоречие в приетото от съда. Процесните поземлени имоти, включени в обхвата на общинския път, са преминали в собственост на Община Белене, считано от влизане в сила на ЗМСМА/17.09.1991г./. Същественото е, че в случая ищецът е твърдял, че е собственик на спорната част от общинския път по силата на закона, а не откога той счита, че е собственик.

В случая не е налице изключението по §7 ал.2 от ПЗР на ЗМСМА. Съгласно посочената разпоредба не преминава в собственост на общините имущество по ал.1, което е включено в капитала, в уставния фонд или се води по баланса на търговско дружество, фирма и предприятие с държавно

имущество към момента на влизане в сила на закона. Липсват доказателства поземлените имоти—част от общинския път да са били включени в капитала или да се водят по баланса на Инвестиционно предприятие „Атомна енергетика“-Белене към момента на влизане в сила на ЗМСМА/17.09.1991г./, респ. и към момента на регистрирането на „НЕК“ ЕАД. Последното е регистрирано като търговско дружество на 28.12.1991г., т.е. след влизане в сила на ЗМСМА. С оглед на последното обстоятелство, данните от счетоводната справка за заведените в баланса на „НЕК“ ЕАД към 31.12.2019г. дълготрайни материални активи с вписване на обходен път към ХТК Белене с дата на капитализация 31.12.1998г., не са относими към преценката за наличието на предпоставките, които изключват приложението на §7 ал.1 т.4 от ПЗР на ЗМСМА. Записването на актив „Обходен път“, считано от 31.12.1998г., т.е. много след влизане в сила на ЗМСМА/17.09.1991г./ не обуславя извод за наличието на отрицателната предпоставка по §7 ал.2 от ПЗР на ЗМСМА, защото изискването на закона е имуществото по ал.1 да е включено в капитала, уставния фонд или да се води по баланса на търговско дружество, фирма или предприятие с държавно имущество към момента на влизане в сила на ЗМСМА, т.е. към 17.09.1991г. Видно от данните по делото към датата на влизане в сила на ЗМСМА ответното дружество все още не е съществувало, а тогава е съществувало Инвестиционно предприятие „Атомна енергетика“-Белене. По делото не са представени доказателства процесните поземлени имоти, представляващи част от общинския път, да са се водели по баланса на това инвестиционно предприятие към 17.09.1991г./датата на влизане в сила на ЗМСМА. По делото няма данни процесните имоти да са били част от активите на Генерална инвеститорска дирекция за изграждане на ХТК „Никопол – Турну Мъгуреле“ към момента на прекратяването ѝ и да са преминали в активите на Инвестиционно предприятие „Атомна енергетика Белене.

Поддържаният от „НЕК“ ЕАД довод в жалбата, че по делото е установено, че изградения път е бил в активите на Генерална инвеститорска дирекция за изграждане на ХТК „Никопол – Турну Мъгуреле“ е несъстоятелен, по изложените по-горе съображения. Само въз основа на това кой е изградил пътя и кое държавно предприятие е приемало активи на прекратената Генерална инвеститорска дирекция, не може да се направи извод за наличие на хипотезата на § 7 ал.2 от ЗМСМА.

След като липсват доказателства процесната част от общинския път да е била включена в капитала, в уставния фонд или да се водила по баланса на търговско дружество, фирма и предприятие с държавно имущество към влизане в сила на ЗМСМА на 17.09.1991г., то тази част, представляваща осемте поземлени имота и частта от деветия поземлен имот, е придобита от Община Белене по силата на §7 ал.1 т.4 от ЗМСМА и последващото записване в баланса на „НЕК“ не е произвело действие и не може да легитимира на ответното дружество като негов собственик.

В тежест на ответното дружество е да установи в процеса наличието на отрицателната предпоставка по §7 ал.2 от ПЗР на ЗМСМА. Неоснователно е оплакването в жалбата, че първостепенният съд не е разпределил доказателствената тежест между страните. С доклада по делото съдът е указал на страните разпределянето на доказателствената тежест.

При тези данни законосъобразен се явява извода на първостепенния съд, че Община Белене е собственик на поземлените имоти, представляващи част от общинския път, тъй като е налице положителната и липсва отрицателната предпоставка на §7 от ЗМСМА. Поземлените имоти, представляващи част от общинския път, са общинска собственост по силата на закона, считано от влизането му в сила/17.09.1991г./. С Решение № 236/13.04.2007г. на Министерски съвет на Република България пътя е включен в списъка на общинските пътища и съгласно чл.8 ал.3 от Закона за пътищата общинските пътища са публична общинска собственост.

С оглед изхода на спора по предявения установителен иск за собственост, основателно е искането за отмяна на нотариалния акт за поземлените имоти, представляващи част от общинския път.

Поради съвпадане изводите на въззивната инстанция с тези на първоинстанционния съд, обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

При този изход на делото жалбоподателят следва да заплати на ответната по жалбата страна Община Белене сумата от 300 лв. разноски по делото за тази инстанция, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното Великотърновският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 431 от 08.07.2020г. на Окръжен съд-Плевен, постановено по гр.д. № 908/2019г. по описа на същия съд.

ОСЪЖДА „Национална електрическа компания“ ЕАД-гр.София с ЕИК 000649348, със седалище и адрес на управление гр.София, ул. ***** да заплати на Община Белене сумата от 300 лв. за юрисконсултско възнаграждение за производството пред въззивната инстанция.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____